

ستتر نانو-ماکرو ساختار منیزیم اکسید به روش آسان بدون استفاده از ماده فعال در سطح و بررسی کاربرد آن در رهایش داروی نیفديپين

بیتا عابدی راد^۱، علی اکبر طرانی^{۲*}، سعید جامه بزرگی^۳ و علی نیازی^۴

- ۱- دانشجوی دکتری شیمی معدنی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک، اراک
- ۲- دانشیار شیمی معدنی، پژوهشگاه شیمی و مهندسی شیمی ایران، تهران
- ۳- دانشیار شیمی معدنی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان، همدان
- ۴- استاد شیمی تجزیه، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک، اراک

دریافت: خرداد ۱۳۹۵، بازنگری: آذر ۱۳۹۵، پذیرش: بهمن ۱۳۹۵

چکیده: در این پژوهش، نانو-ماکرو منیزیم اکسید به‌آسانی و با نسبت‌های متفاوتی از اسیدامینه آرژنین و اوره (بدون استفاده از ماده فعال در سطح) با ساختارهای متفاوت مکعبی و کروی با روش آب‌گرمایی در دمای ۱۳۰ تا ۱۸۰ درجه سانتی‌گراد در مدت ۲۴ ساعت سنتر شد و در دمای ۴۰۰ و ۶۰۰ درجه سانتی‌گراد کلسینه شد تا نانوذراتی بین ۴۲ تا ۸۰ نانومتر بدست آید. شش فراورده به‌دست آمده با روش‌های پراش پرتو ایکس (XRD)، میکروسکوپ الکترونی رویشی (SEM)، آزمون جذب و اجذب نیتروژن (BET)، طیفسنجی فروسرخ (IR)، طیفسنجی فرابنفش-مرئی (UV-Vis) و تجزیه عنصری (به روش EDX) شناسایی شدند. نمونه‌های MgO₁ و MgO₂ که به ترتیب کروی و مکعبی منظم بودند به عنوان حامل داروی نامحلول نیفديپين برای افزایش انحلال پذيری آن انتخاب شدند. سپس رهایش این دارو در محیط‌های شبیه‌سازی معده (pH=۱/۲) و روده (pH=۶/۸) بررسی شد. بهترین نمونه MgO₂ بود که در محیط روده در طی ۱۵ ساعت، ۱۰۰ درصد دارو از آن رهایش پیدا کرد. همچنین، سیتیک داروی نیفديپين از بستر MgO₁ و MgO₂ با استفاده از مدل کورسمایر-پیاس مورد بررسی قرار گرفت و نتیجه نشان داد که سازوکار رهایش دارو در محیط معده و روده از غیرفیکین پیروی می‌کند.

واژه‌های کلیدی: منیزیم اکسید، آهسته‌رهش، آب‌گرمایی، ساختار مکعبی و کروی، نیفديپين

مقدمه

صفر بعدی مانند نانوذرات فلزی، پلیمری و سرامیکی، یک‌بعدی مانند نانولوله‌های کربنی، نانوسيم‌های فلزی و نانوالیاف دو‌بعدی مانند نانوپوشش‌ها، سه‌بعدی مانند نانوچندسازه‌ها، فولرن، گرافن و نانوساختارهای کربنی تقسیم شده‌اند [۲]. نانوساختارهای متخلخل حفره‌های بسیار متنوع و در ابعاد نانو دارند. گزینش‌پذيری، شکل و اندازه از مهم‌ترین ویژگی‌های این مواد است که به سبب در طی دهه‌های گذشته، تلاش‌های زیادی برای گسترش مواد جدید به‌ویژه نانوساختار انجام گرفته است. نانوذرات به‌دلیل اندازه کوچک و سطح ویژه‌ای که دارند ویژگی‌های منحصر به‌فردی از خود نشان می‌دهند [۱]. مواد نانوساختار بر اساس محدودیت‌های هندسى گروه‌بندی می‌شوند. در این گروه‌بندی مواد نانوساختار به

دارورسانی دارند [۲۹]. روش‌های متفاوتی برای آهسته‌رهش کردن داروها وجود دارد که در بین آن‌ها کنترل انحلال دارو به دلیل هزینه کم و سهولت تولید از قدیمی‌ترین و موفق‌ترین فن‌هاست [۳۰]. نیفیدیپین دارویی نامحلول است و بر اساس قابلیت انحلال و نفوذپذیری داروها جزء گروه ۴ قرار دارد [۳۱]. نیفیدیپین از طریق مسدودکردن کانال ورود کلسیم به داخل سلول‌ها عمل می‌کند. به همین علت آن را یک داروی مسدودکننده کانال کلسیمی می‌نامند [۳۲]. این خاصیت مسدودکننگی باعث می‌شود تا مقدار کلسیم در سلول‌های قلبی و رگ‌های خونی کاهش یابد که موجب کاهش قدرت ضربان قلب و گشادی عروق (رگ‌ها) می‌شود. بنابراین، فشارخون پایین آمده، جریان خون افزایش یافته و بار کاری قلب کاهش پیدا می‌کند. این دارو دارای عوارض جانبی چندی است. با توجه به این که تهیه شکل آهسته‌رهش از این دارو می‌تواند ضمن کاهش دفعات مصرف دارو و ایجاد پاسخ فارماکولوژیکی یکنواخت، باعث کاهش عوارض جانبی دارو شود. نانوذرات فلزی در پژوهش‌های گذشته به طور معمول به عنوان بستر داروها استفاده شده‌اند [۳۳ و ۳۴]. در این مطالعه سعی شده است فرمولاسیون شکل آهسته‌رهش از این دارو، با بستر منیزیم اکسید تهیه شده و رهایش آن در دو محیط معده و روده با pH های ۱/۲ و ۶/۸ بررسی شود.

بخش تجربی

مواد/ولیه و دستگاه‌های استفاده شده

محلول شش آبه منیزیم نیترات (مرک)، آمینو اسید آرژنین (مرک)، اتانول (مرک) ۹۹٪ اوره (مرک) و داروی نیفیدیپین از شرکت سبحان تهیه شد. نمودار جذب و واجدب نیتروژن در دستگاه مدل Belsorp اندازه‌گیری شد. طیف‌نورسنج UV-Vis مدل SQ-4802 از شرکت چین به کار گرفته شد. تصاویر تهیه شده از نمونه‌ها به وسیله دستگاه SEM مدل VEGA3 TESCAN انجام گرفت. ساختار بلورین نمونه‌های سنتر شده با پراش پرتوایکس (XRD) مدل D8ADVANCE ساخت Bruker تعیین شد. برای بررسی نوع پیوندها از دستگاه

کاربردهای فراوان، نقش آن‌ها در نانوفناوری پررنگ‌تر شده است. مواد متخلخل با توجه قطر حفرات به سه دسته میکرو متخلخل (اندازه حفره < 2 نانومتر)، مزو متخلخل (2 نانومتر $<$ اندازه حفره < 50 نانومتر) و ماکرو متخلخل (اندازه حفره > 50 نانومتر) طبقه‌بندی می‌شوند [۳ تا ۵]. اکسیدهای نانومتر مخلخل فلزات مانند تیتانیم دی‌اکسید [۶]، روی اکسید [۷]، آلومینا [۸] و منیزیم اکسید [۹] فعالیت بیشتری از حالت معمولی خود دارند. نانوذرات اکسید فلزی، با سطح ویژه و نقص‌های ساختاری بالا، قابلیت و ویژگی‌های بسیاری دارند. برای مثال، به نانوذرات متخلخل فلزی منیزیم اکسید می‌توان اشاره کرد. منیزیم اکسید در طبیعت به شکل کانی پریکلاس متعلق به گروه فضایی Fm3m (مشابه نمک NaCl) است که آئینون‌های اکسیژن به صورت بسته‌های مکعبی با فشردگی شدید قرار گرفته‌اند و کاتیون‌های منیزیم تمام فضای بین شبکه‌ای هشت‌وجهی را پر کرده‌اند و عدد همسایگی برای کاتیون‌ها و آئینون‌ها ۶ است. منیزیم اکسید کاربردهای گسترده‌ای در زمینه‌های گوناگون دارد. ازین‌رو، به تازگی کارهای متعددی در مورد سنتر ساختارهای جدید نمک‌های منیزیم و منیزیم اکسید از جمله نانوذره‌ها [۱۰]، نانومیله‌ها [۱۱]، نانولوله‌ها [۱۲]، نانوصفحه‌ها [۱۳]، نانومکعب‌ها [۱۴]، نانوشبه‌گل‌ها [۱۵] و غیره انجام شده است. ساختارهای منیزیم اکسید به عنوان کاتالیست [۱۶]، بستر کاتالیست، جاذب، حسگر [۱۷ تا ۱۹]، فوتو لومیننسنس [۲۰]، عامل ضد باکتری [۲۱]، قالب برای سنتر سایر نانومواد، بهبوددهنده ویژگی‌های چندسازه‌ها [۲۲ تا ۲۴]، دارورسان [۲۵] و بهبوددهنده ویژگی‌های الکتریکی تابلوهای نمایشگر پلاسمای جریان متناوب مورد استفاده قرار می‌گیرند [۲۶]. روش‌های متفاوتی مانند سل-ژل [۲۷]، آب‌گرمایی [۲۸]، رسوب‌دهی، روش صوت شیمی، استفاده از ماده فعال در سطح نرم [۱۲]، ماده فعال در سطح سخت [۱۰] و غیره برای تولید منیزیم اکسید وجود دارند.

در این پژوهش، منیزیم اکسید به روش آب‌گرمایی سنتر و از آن برای رهایش داروی نیفیدیپین استفاده شد. سامانه‌های آهسته‌رهش به دلیل داشتن مزایایی جایگاه ویژه‌ای در زمینه سامانه‌های نوین

آزادسازی دارو در شرایط درون تنی مایع شبیه‌سازی شده معده^۱ و مایع شبیه‌سازی شده روده (SGF)^۲

۱ گرم از نانودارو را در ۱۰۰ میلی‌لیتر محلول SGF (تنهیه شده از انحلال ۶۲۱۷ گرم هیدروکلریک اسید غلیظ در بالن ژوژه به حجم ۱۰۰۰ میلی‌لیتر با pH نهایی برابر با ۱۳) و SIF (تنهیه شده از انحلال ۵۹۲۸ گرم دی‌سدیم هیدروژن فسفات دو آبه و ۵۸۰۲ گرم پتاسیم دی هیدروژن فسفات در بالن ژوژه به حجم ۱۰۰۰ میلی‌لیتر با pH نهایی معادل ۷) در بالن در دمای ۳۷°C ریخته و نمونه برداری در زمان‌های ۱۵ و ۳۰ دقیقه، ۱، ۲، ۳، ۴ تا ۲۴ ساعت انجام شد و غلظت‌ها با دستگاه طیف‌سنج فرابنفش-مرئی، مقدار جذب دارو را در ۲۳۸ نانومتر اندازه‌گیری شد [۳۶].

نتیجه‌ها و بحث

شناسایی نمونه‌ها

در این پژوهش، همان‌طوری که در جدول ۱ آورده شده، ۷ نمونه سنتز و در سنتز این نمونه‌ها، دمای کلسینه کردن، دمای واکنش و نسبت‌های آمینواسید و اوره تغییر داده شد. زمانی که آمینواسید به‌تهابی در سنتز استفاده شد واکنشی صورت نگرفت. از بین این ۷ نمونه، ۵ ساختار کروی، یک ساختار مکعبی و یک ساختار بی‌شکل به دست آمد. بهترین نمونه کروی شکل (MgO1') و نمونه مکعبی (MgO2) برای بررسی رهایش داروی نیفلدیپین مورد استفاده قرار گرفتند.

برای بررسی مساحت سطح ویژه، قطر و حجم حفره‌ها در MgO2 و MgO1' و همچنین پس از بارگذاری دارو روی بستر از دستگاه جذب و واجذب نیتروژن استفاده شد. نمودار هم‌دما جذب و واجذب نیتروژن بر این نمونه‌ها از نوع (IV) است که مزومتخلخل بودن نمونه‌ها را تأیید می‌کند. افزون بر آن در این نمودارها حلقه پسماند از نوع H₃ است [۳۷]. شکل ۱ نمودارهای هم‌دما جذب و واجذب و توزیع اندازه حفره‌های مربوط به MgO2 و MgO1' و بسترها بارگذاری شده با داروی نیفلدیپین، MgO2@Nif و MgO1'@Nif، را نشان می‌دهد. مساحت

طیف‌سنج فروسرخ مدل Bruker (IFS-88) استفاده شده و تجزیه عنصری با دستگاه EDX انجام شد.

سنتز منیزیم اکسید

۰/۵ گرم منیزیم نیترات، ۰/۴ گرم آمینواسید آرژنین، ۲/۸۸ گرم اوره و ۹۰ میلی‌لیتر آب بدون یون و اتانول به نسبت ۱:۱ حجمی- حجمی را مخلوط کرده و به مدت ۱ ساعت در دمای اتاق با دور تند همزن قرار داده شد. سپس مخلوط در اتوکلاو به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۱۳۰°C قرار گرفت. سپس رسوب حاصل را صاف کرده، شسته و در دمای ۶۰°C خشک شد. ماده جامد حاصل به مدت ۴ ساعت در دمای ۴۰۰°C کلسینه شد. MgO1 بکبار در دمای ۶۰۰°C نیز کلسینه شد. در نمونه‌های MgO₂, MgO₃, MgO₄ و MgO₅ به ترتیب مقدار غلظت اوره/آمینواسید (آرژنین) تغییر داده شد. داده‌ها را در جدول ۱ مشاهده می‌کنید.

جدول ۱ داده‌های سنتز نمونه‌ها

نمونه	اندازه بلوری (nm)	دانه‌های دامای کلسینه شدن (°C)	دامای واکنش (°C)	آرژنین (g)	اوره (g)
MgO1'	۴۶	۴۰۰	۱۳۰	۰/۴	۲/۸۸
MgO1	۸۰	۶۰۰	۱۳۰	۰/۴	۲/۸۸
MgO2	۴۶	۴۰۰	۱۳۰	۰/۲	۲/۸۸
MgO3	۴۲	۴۰۰	۱۳۰	۰/۴	۱/۴۴
MgO4	۴۶	۴۰۰	۱۸۰	۰/۴	۲/۸۸
MgO5	۴۶	۴۰۰	۱۳۰	۰	۲/۸۸
MgO6	-	-	-	۰/۴	۰

منیزیم نیترات (۰/۵ گرم)، آب-اتanol (۴۵ mL-۴۵ mL)

قرار دادن داروی نیفلدیپین روی بستر منیزیم اکسید

۰/۰۶۷ گرم داروی نیفلدیپین در کمترین مقدار اتانول حل، سپس ۰/۰۳۵ گرم منیزیم اکسید به آن افزوده شد و به آرامی در دمای اتاق به مدت ۴۸ ساعت با سرعت چرخش ۱۰۰ دور بر دقیقه هم‌زده شد. در مرحله پس حلال با تبخیر کننده چرخان از نانوداروی تشکیل شده جدا و به طور کامل تبخیر شد.

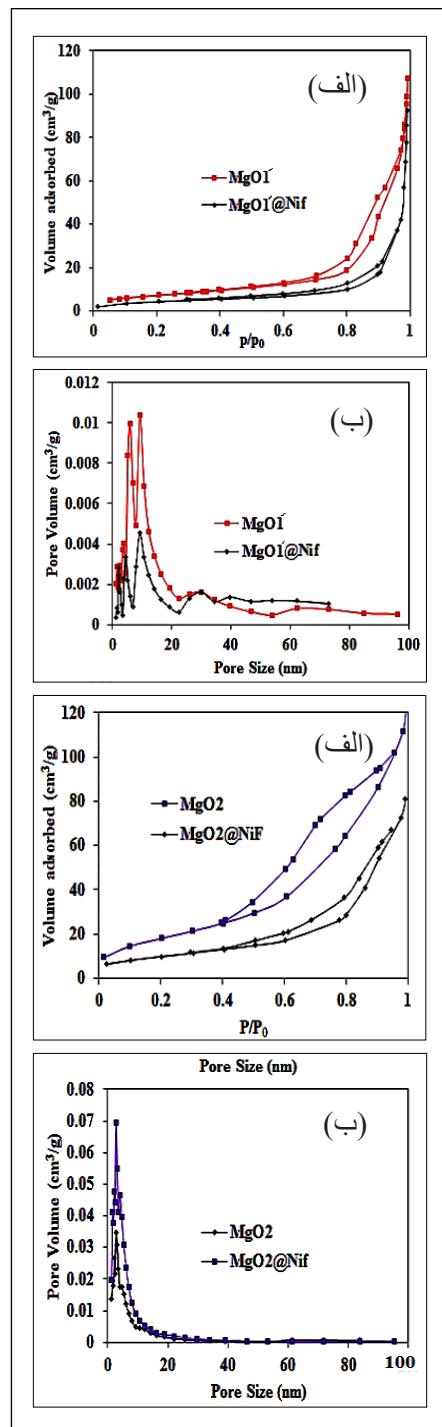
1. Simulated gastric fluid 2. Simulated intestinal fluid

سطح ویژه، قطر و حجم حفره‌های نمونه‌ها، به دست آمده از نمودارها با استفاده از روش‌های BET و BJH، در جدول ۲ آورده شده‌اند. کم شدن مساحت سطح بسترها پس از بارگذاری دارو حاکی از قرار گرفتن دارو درون حفره‌های MgO_1' و MgO_2 است. بزرگ شدن میانگین قطر حفره‌ها به این دلیل است که ابتدا حفره‌های کوچک‌تر پر شده‌اند [۳۸]. با بررسی و مقایسه نمودار هم‌دمای جذب و واجدب مربوط به MgO_1' و MgO_2 کاهش مقدار حلقه پسماند در نمودار مربوط به $MgO_2@Nif$ مشاهده می‌شود که ناشی از کاهش میانگین به علت کاهش سطح و پر شدن حفره‌هاست.

جدول ۲ مشخصات ساختاری نمونه‌های MgO_1' و $MgO_1'@Nif$, MgO_1' , $MgO_2@Nif$, MgO_2 , به دست آمده از روش‌های BET, BJH

میانگین قطر حفره‌ها (nm)	حجم حفره‌ها (cm ³ /g)	مساحت سطح (m ² /g)	نمونه
۲۳	۰.۱	۲۷	MgO_1'
۳۵	۰.۱	۱۴	$MgO_1'@Nif$
۱۴	۰.۱	۳۵	MgO_2
۲۶	۰.۱	۲۵	$MgO_2@Nif$

شکل ۲ تصویرهای SEM نمونه‌ها را نشان می‌دهد. همان‌طوری که در این تصویر نشان داده شده است ذرات نمونه MgO_1' به صورت اجتماعی از صفحات هستند که به طور کروی کنار هم قرار گرفته‌اند (شکل ۲-الف). ذرات نمونه MgO_1' در دمای ۶۰۰ °C کلسینه شده است به صورت کروی است (شکل ۲-ب). به نظر می‌رسد بدلیل دمای کلسینه بالاتر ذرات رشد بیشتری کرده‌اند. محاسبات پراش پرتو ایکس نیز اندازه بزرگ‌تری برای دانه‌های بلوری این نمونه نشان می‌دهد. شکل ۲-ج ریخت نمونه MgO_2 را به صورت ذرات مکعبی نشان می‌دهد. همان‌طور که در جدول ۱ مشاهده می‌شود، مقدار آمینواسید آرژنین برای سنتر این نمونه نصف شده است و این تأثیر آرژنین بر ریخت ذرات را نشان می‌دهد. برای نمونه MgO_3 مقدار اوره در سنتر کم شده است (جدول ۱). همان‌گونه که در شکل ۲-د مشاهده می‌شود،

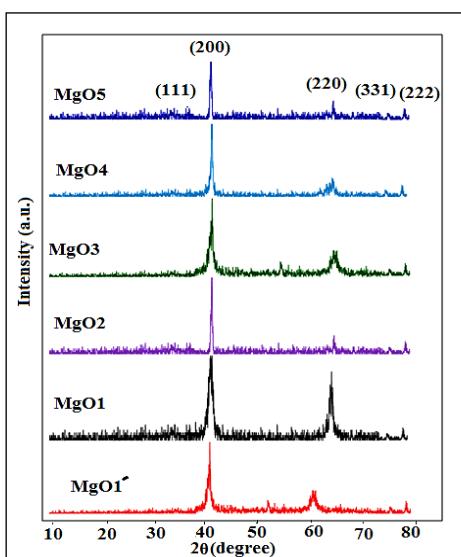

شکل ۱ نمودارهای (الف) هم‌دمای جذب و واجدب نیتروژن مربوط به نمونه‌های MgO_1' , MgO_2 , $MgO_1'@Nif$, $MgO_2@Nif$, $MgO_1'@Nif$, MgO_1' و $MgO_2@Nif$, $MgO_2@Nif$ (ب) توزیع اندازه حفره در نمونه‌های MgO_1' , MgO_2 و $MgO_2@Nif$, $MgO_2@Nif$ و $MgO_2@Nif$

در ریخت آن تأثیر داشته است و منجر به بی‌شکل و بی‌نظمی آن شده است (شکل ۲-۱). تجزیه عنصری نمونه‌ها با روش EDX انجام شد. در طیف EDX نمونه‌ها پیک‌های مربوط به منیزیم و اکسیژن مشاهده شد.

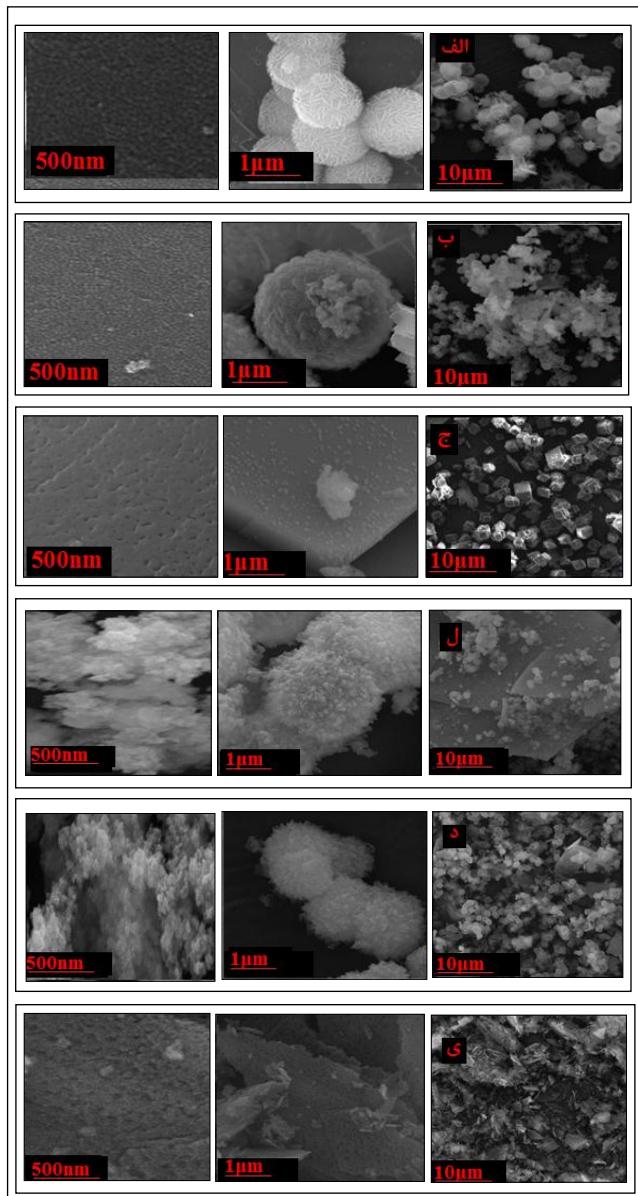
از الگوی پراش پرتو ایکس، به‌منظور تجزیه فازی و نیز بررسی اندازه ذرات نمونه‌ها استفاده شد. از نمونه‌هایی که انتظار می‌رود حاوی منیزیم اکسید باشد، الگوی XRD در گستره ۱۰ تا ۸۰ درجه (برحسب ۲۰) گرفته شد (شکل ۳). صفحه‌های (۱۱۱)، (۲۰۰)، (۳۳۱) و (۲۲۲) مشاهده شده در الگوها با JCPDS (۲۰۰) مطابقت دارند [۲۷] که نشان می‌دهد نمونه‌ها با موفقیت سنتز شده‌اند. برای محاسبه اندازه دانه‌های بلوری MgO از معادله دبای-شرر استفاده شد. اندازه دانه‌های بلوری نمونه‌های سنتز شده بر طبق جدول ۱ به ترتیب ۴۶، ۴۲، ۴۶، ۸۰ و ۴۶ نانومتر بود.

در شکل ۴ طیف‌های فروسرخ داروی نیوفلیپین، بسترها می‌شود. نوار پهن و شدید در ناحیه ۳۴۳۱ cm^{-1} مربوط به ارتعاش کششی OH متصل به سطح در ساختار بلوری MgO و آب جذب شده به‌وسیله سطح است.

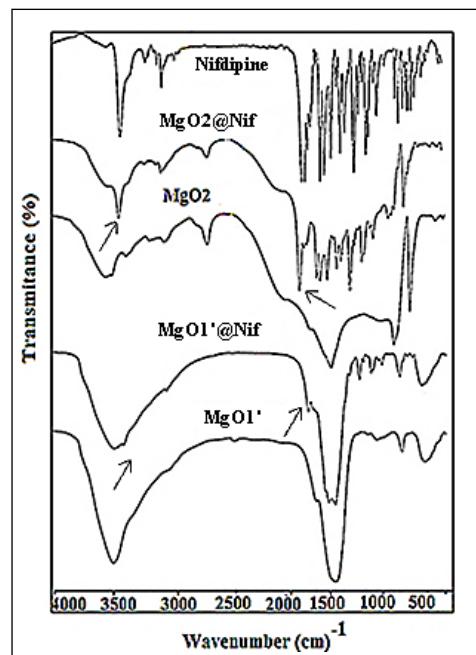

شکل ۳ الگوهای پراش پرتو ایکس نمونه‌های سنتز شده در دماهای کلسینه‌شدن متفاوت و تغییر غلظت‌های آمینواسید/اوره

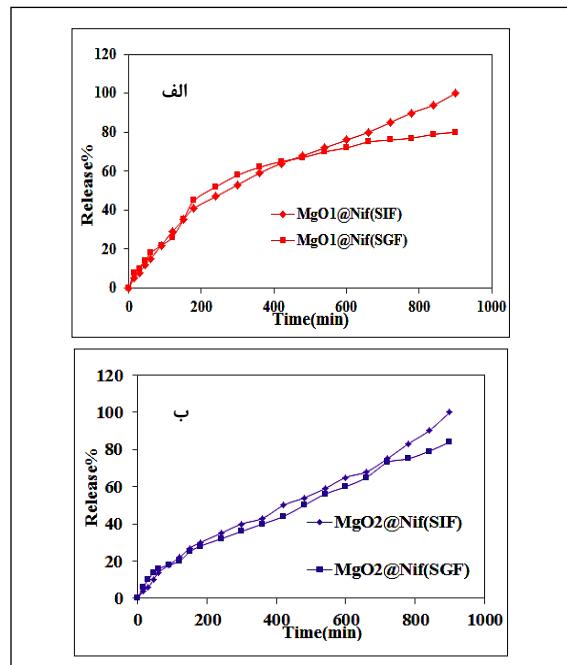
ذرات به صورت کروی است، اما نظم شکل‌های ۲-الف و ۲-ب را ندارد. دمای واکنش برای سنتز نمونه MgO₄ ۱۸۰ °C بود. شکل ۲-ل نشان می‌دهد که دمای بالاتر سنتز باعث تخلخل بیشتر شده است، اما ساختار کروی کامل مانند نمونه 'MgO1' را ندارد. در سنتز نمونه MgO₅، آرژنین حذف شده است که به‌طور مستقیم

شکل ۲ تصاویر SEM نمونه‌های سنتز شده: (الف) MgO1'، (ب) MgO1، (ج) MgO2، (د) MgO3، (ه) MgO4 و (ی) MgO5 (ل)

شکل ۴ مقایسه طیف‌های FT-IR بسترهای انتخابی بارگذاری شده با دارو با بسترهای مربوط و داروی نیفلپین

شکل ۵ نمودارهای رهایش نیفلپین (الف) در محیط معده و رووده برای بستر انتخابی MgO₁' و (ب) در محیط معده و رووده برای بستر انتخابی MgO₂

نووارهای جذبی موجود در نواحی ۱۰۹۳، ۶۵۴، ۵۲۹ و ۸۶۴ cm⁻¹ را می‌توان به ارتعاش‌های کششی ساختارهای O-Mg-O و نوار ناحیه ۱۴۵۴ cm⁻¹ را می‌توان به ارتعاش پیوند Mg-OH نسبت داد [۲۲، ۲۴ و ۳۹]. طیف فروسرخ داروی خالص دارای ۳۱۰۰ cm⁻¹ است. نوار C-H آراماتیک در ناحیه ۲۹۵۲ cm⁻¹ مربوط به گروه C-H متبیل، ۱۴۳۳ cm⁻¹ مربوط به ارتعاش N-O آراماتیک، ۱۶۷۸ cm⁻¹ مربوط به ارتعاش کششی C-O cm⁻¹، ۱۲۲۶ cm⁻¹ مربوط به ارتعاش کششی C=O ۱۵۲۹ cm⁻¹ مربوط به ارتعاش کششی N-O گروه NO₂ آراماتیک است [۴۰]. جایه‌جایی نوار ارتعاشی O=C دارو از ۱۶۷۸ cm⁻¹ به ۱۶۸۲ در MgO₁'@Nif و جایه‌جایی نوار ارتعاشی C=O دارو از ۱۶۸۳ cm⁻¹ در MgO₂'@Nif نشان‌دهنده برقراری پیوند هیدروژنی بین دارو و بستر است. همچنین جایه‌جایی ارتعاش کششی N-H از ۳۳۲۸ cm⁻¹ به ۳۳۳۰ cm⁻¹ در هر دو ساختار نشان‌دهنده پیوند الکترواستاتیک است. بهینه‌سازی طیف‌های فروسرخ بسترهای (MgO₂ و MgO₁')، داروی تنها، نانو داروهای (MgO₁'@Nif و MgO₂'@Nif) و وجود گروه‌های عاملی C=O N-H و C=O می‌توان نتیجه گرفت که دارو با بستر منیزیم اکسید پیوند برقرار کرده است.

در شکل ۵ رهایش دارو از دو بستر انتخابی مشاهده می‌شود. نمودار ۵-الف مربوط به بستر MgO₁' (SIF) و نمودار ۵-ب مربوط به ستر MgO₂ در دو محیط معده (SIF) و رووده (SGF) است. دو نانو دارو طی ۴ ساعت اول به ترتیب ۴۷ و ۴۵٪ در محیط رووده و ۴۶ و ۴۲٪ در محیط معده رهایش داشته‌اند. پس از گذشت ۱۵ ساعت رهایش هر دو دارو به ۱۰۰٪ در محیط رووده و به ترتیب به ۸۰ و ۸۴٪ در محیط معده رسید. به نظر می‌رسد عملت رهایش طولانی این نانو دارو به دلیل پیوند هیدروژنی و الکترواستاتیک بین دارو و بستر باشد [۴۱]. نیفلپین یک اسید ضعیف است و بستر منیزیم اکسید بازی است. نانو دارو در محیط معده پروتون از دست داده و به دلیل برقراری پیوند الکترواستاتیک آهسته‌تر آزاد می‌شود، اما در محیط رووده پروتون دار شده که علت آن تشکیل

و MgO₂ در جدول ۳ آورده شده‌اند. نتایج حاصل از بررسی سینتیک نشان داد که سازوکار رهایش دارو در محیط معده و روود از غیرفیکین پیروی می‌کند.

جدول ۳ سینتیک رهایش داروی نیوفدیپین از دو بستر' MgO1' و MgO2 در دو محیط روود و معده

R ²		K		n		سازوکار	نمونه
معده	روود	معده	روود	معده	روود		
۰.۹۶۵	۰.۹۷۵	۲۶۰۰	۱۳۰۷	۰.۵۱۵	۰.۶۳۸	غیر فیکین	MgO1'
۰.۹۸۳	۰.۹۹۰	۰.۷۴۰	۰.۶۳۵	۰.۶۹۰	۰.۷۲۷	غیر فیکین	MgO2

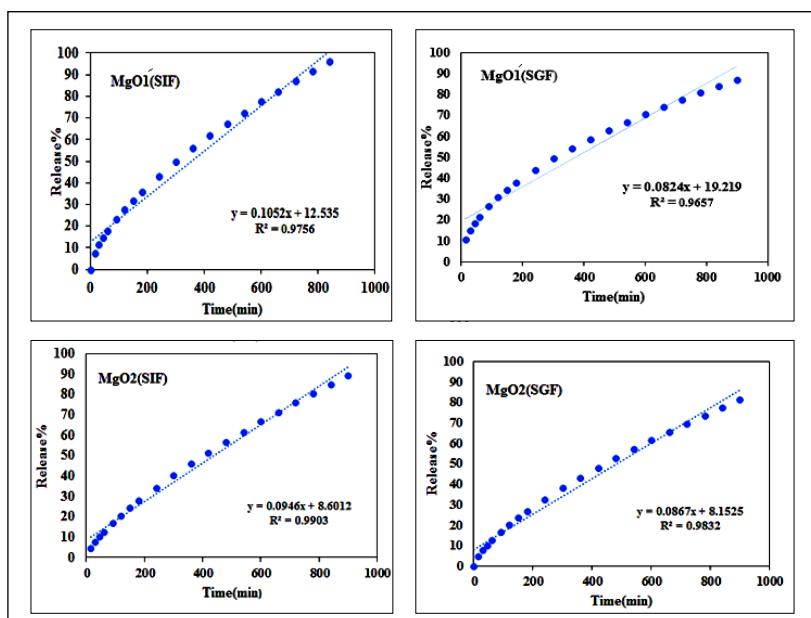
نتیجه‌گیری

نتیجه‌های این پژوهش نشان می‌دهد که از بین نانوساختارهای سنتز شده MgO2 و MgO1' بسترها مناسبی برای رهایش داروی نامحلول نیوفدیپین بوده و توانسته حلایت دارو را افزایش داده، حتی دارو را به مدت ۱۵ ساعت آهسته‌رهش کند که در داروسانی بسیار اهمیت داشته و باعث می‌شود دوز مصرفی کاهش یابد.

پیوند هیدروژنی است که باعث می‌شود شب نمودار رهایش سریع‌تر شود [۴۲]. تفاوت در بار سطحی دارو در pH های متفاوت و برهم‌کنش‌های متفاوت با حامل‌ها، منجر به سرعت رهایش متفاوت می‌شود. همچنین، بدلیل بزرگ بودن قطر حفره‌ها در بستر' MgO1' امکان رهایش سریع دارو فراهم می‌شود.

بررسی سینتیک رهایش دارو

سینتیک آزادسازی دارو براساس معادله کورسمایر-پیاس موردنبررسی قرار گرفت. در مدل پیاس جزء داروی آزادشده نسبت به داروی کل با درجه n ام زمان در ارتباط است. بهبیان دیگر، مدل کورسمایر-پیاس در شکل ۶ نشان داده شده است. همچنین، عامل‌های مدل پیاس برای سینتیک نیوفدیپین مربوط به 'MgO1' مدل کورسمایر-پیاس در شکل ۶ نشان داده شده است. همچنین،

شکل ۶ سینتیک رهایش نیوفدیپین از 'MgO1' و MgO2 در محیط معده و روود با استفاده از معادله کورسمایر-پیاس

مراجع

- [1] Farokhzad, O.C.; Langer, R.; ACS Nano 3, 16–20, (2009).
- [2] طرانی، علی اکبر؛ نجارزاده، زهرا؛ محمدیان، نرگس؛ در خوش بایع کلایی، فاطمه؛ ”نانوذرات و دارو رسانی-روش ها و کاربردها“، انتشارات فرمنش، تهران، چاپ اول، ۱۳۹۵، ۳۹۴
- [3] Union, I.; Pure, O.F.; A. Chemistry 57, 603–619, 1985.
- [4] J.S. Beck, J.C. Vartuli, W.J. Roth, M.E. Leonowicz, C.T. Kresge, K.D. Schmitt, C.T.-W. Chu, D.H. Olson, E.W. Sheppard, S.B. McCullen, J.B. Higgins, J.L. Schlenkert, J. Am. Chem. Soc. (1992) 10834–10843.
- [5] Rouquerolt, J. D.; Avnir, C.W.; Fairbridge, D.H.; Everett, J.H.; Haynes, N.; Pernicone, J.D.F.; Ramsay, K.S.W.; Sing, K.K.; Unger, Pure & Appl. Chem. 66, 1739–1758, 1994.
- [6] Zhang, R.; Elzatahry, A.A.; Al-Deyab, S.S.; Zhao, D.; Nano Today 7, 344–366, 2012.
- [7] Tarlani, A.; Fallah, M.; Lotfi,B.; F., Khazraei, A.; Golsanamlou, S.; Muzart, J.; Mirza-Aghayan, M.; Biosensors and Bioelectronics 67, 601–607, 2015.
- [8] Mezni, A.; Altalhi, T.; Ben, N.; Aldalbahi, A.; Boulehami, S.; Santos, A.; Journal of Colloid And Interface Science 491, 375–389, 2017.
- [9] Hazra Chowdhury, A.; Hazra Chowdhury, I.; Kanti Naskar, M.; Materials Letters 158, 190–193, 2015.
- [10] Roggenbuck, J.; Tiemann, M.; Journal of the American Chemical Society 127, 1096–1097, 2005.
- [11] Hadia, N.M.A.; Mohamed, H.A.H.; Materials Science in Semiconductor Processing 29, 238–244, 2015.
- [12] Bhagiyalakshmi, M.; Hemalatha, P.; Ganesh, M.; Mei, P.M.; Jang, H.T.; Fuel 90, 1662–1667, 2011.
- [13] Feng, J.; Zou, L.; Wang, Y.; Li, B.; He, X.; Fan, Z.; Ren,Y.; Lv,Y.; Zhang, M.; Chen, D.; Journal of Colloid and Interface Science 438, 259–267, 2015.
- [14] Mortazavi, G.; Mobasherpour, I.; Rad, E.M.; Journal of Ceramic Processing Research 15, 88–92, 2014.
- [15] Cao, C.Y.; Qu, J.; Wei, F.; Liu, H.; Song, W.G.; ACS Applied Materials and Interfaces 4, 4283–4287, 2012.
- [16] Antunes, W.M.; Veloso, C. de O.; Henriques, C.A.; Catalysis Today 133–135, 548–554, 2008.
- [17] Zhao, J.; Mu, F.; Jia, L.; Qin, X.; Yang, C.; Materials Chemistry and Physics 166, 176–181, 2015.
- [18] Wu, C.C.; Cao, X.; Wen, Q.; Wang, Z.; Gao, Q.; Zhu, H.; Talanta 79, 1223–1227, 2009.
- [19] Umar, A.; Rahman, M.M.; Hahn, Y.B.; Electrochemistry Communications 11, 1353–1357, 2009.
- [20] Kim, H.W.; Shim, S.H.; Lee, J.W.; Kebede, M.A.; Yang, H.H.; Kong, M.H.; Choi, S.M.; Yang, J.H.; Bang, H.J.; Kim, H.Y.; Surface and Coatings Technology 202, 2503–2508, 2008.
- [21] Blin, J.L.; Su, B.L.; Langmuir18(13), 5303–5308, 2002.
- [22] Somanathan, T.; Krishna, V.M.; Saravanan, V.; Kumar, R.; Journal of Nanoscience and Nanotechnology 15, 1–11, 2016.
- [23] Ariga, K.; Kawakami, K.; Ebara, M.; Kot-suchibashi, Y.; Ji, Q.; Hill, J.P.; New J. Chem. 38 (2014) 5149–5163.
- [24] Feinle, A.; Heugenhauser, A.; Hüsing, N.; Journal of Supercritical Fluids 106 (2015)

133–139.

- [25] Alexa, I.F.; Ignat, M.; Popovici, R.F.; Timpu, D.; Popovici, E.; International Journal of Pharmaceutics 436, 111–119, 2012.
- [26] Choi, J.S.; Moon, S.H.; Kim, J.H.; Kim, G.H.; Current Applied Physics 10, 1378–1382, 2010.
- [27] Almerindo, G.I.; Probst, L.F.D.; Campos, C.E.M.; De Almeida, R.M.; Meneghetti, S.M.P.; Meneghetti, M.R.; Clacens, J.M.; Fajardo, H. V.; Journal of Power Sources 196, 8057–8063, 2011.
- [28] Ding, Y.; Zhang, G.; Wu, H.; Hai, B.; Wang, L.; Qian, Y.; Chem. Mater. 13920, 435–440, 2001.
- [29] Park,C.G.; Kim, E.; M.; Park, J.H.; Park, Y.; Choy, B.; Journal of Controlled Release 149, 250–257, 2011.
- [31] Hu, L.; Sun, H.; Zhao, Q.; Han, N.; Bai, L.; Wang,Y.; Jiang, T.; Wang, S.; Materials Science and Engineering C 47, 313–324, 2015.
- [32] Işıklan, N.; Inal, M.; Kurşun, F.; Ercan, G.; Carbohydrate Polymers 84, 933–943, 2011.
- [33] Parida, P.; Mishra, S.C.; Sahoo, S.; Behera, A.; Nayak, B.P.; Journal of Pharmaceutical Analysis 6, 341–344, 2016.
- [34] I.J. Marques, P.D. Vaz, A.C. Fernandes, C.D. Nunes, Microporous and Mesoporous Materials 183 (2014) 192–200.
- [35] Huang, J.; Wigent, R.J.; Bentzley, C.M.; Schwartz, J.B.; International Journal of Pharmaceutics 319, 44–54, 2006.
- [36] Ottaviani, G.; Gosling, D.J.; Patissier, C.; Rodde, S.; Zhou, L.; Faller, B.; European Journal of Pharmaceutical Sciences 41, 452–457, 2010.
- [37] Thommes, M.; Kaneko, K.; Neimark, A.V.; Olivier, J.P.; Rodriguez-Reinoso, F.; Rouquerol, J.; Sing, K.S.W.; Pure and Applied Chemistry 87, 1051–1069, 2015.
- [38] Nastase, S.; Bajenaru, L.; Matei, C.; Mitran, R.A.; Berger, D.; MICROPOROUS AND MESOPOROUS MATERIALS 182,) 32–39, 2013.
- [39] Balamurugan, S.; Ashna, L.; Parthiban, P.; Journal of Nanotechnology 2014, 10–12, 2014.
- [40] I.J.; Marques, P.D.; Vaz, A.C.; Fernandes, C.D.; Nunes, Microporous and Mesoporous Materials 183 (2014) 192–200.
- [41] Ochoa, L.; Igartua, M.; Hernández, R.M.; Gascón, A.R.; Solinis, M.A.; Pedraz, J.L.; European Journal of Pharmaceutics and Biopharmaceutics 77, 306–312, 2011.
- [42] Hashemikia, S.; Hemmatinejad, N.; Ahmadi, E.; Montazer, M.; Journal of Colloid and Interface Science 443, 105–114, 2015.
- [43] Ayad, M.M.; Salahuddin, N.A.; Torad, N.L.; El-nasr, A.A.; RSC Advances 6, 57929–57940, 2016.
- [44] Han, N.; Wang, Y.; Bai, J.; Liu, J.; Wang, Y.; Gao, Y.; Jiang, T.; Kang, W.; Wang, S.; Microporous and Mesoporous Materials 219, 209–217, 2016.